

Glosa: 26. Ponechání napospas

Glosa

Před sedmi lety napsané zamyšlení nad situací v tehdejší BJB nám nejen připomene, s jakými vlivy se tehdy BJB potýkala, ale je svým způsobem i nadčasové.

Dnešní čtenář má výhodu, že může srovnávat tehdejší situaci s tím, jak se mezitím vyvinula a může ji porovnat se svým sborem, zda podlehl vlivu novokalvinistických „misionářů“ a vyvíjel ke kalvinismu nebo zda setrval na baptistických principech a zásadách.

Ponechání napospas¹

„Tak nám budou volit předsedu mládeže,“ řekla rozechvěle a s očima navrch hlavy stará sestra Plašilová.

Četla to v mezisborové e-mailové poště, kterou by členové sboru neměli číst. Sbor si to nedávno odhlasoval. Má ji číst jenom kazatel a staršovstvo, oni nejlépe vědí, jaké informace nám prospívají.

Ale známe to, v každém sboru se najdou bezbožníci, kterým zakázané ovoce chutná. Naslouchají různým nedobрым hlasům z naší Jednoty a snadno se nechají získat pro bezbožné baptistické *Zásady a stanoviska*.

Zdá se však, že pocit viny z neuposlechnutí zákazu není příčinou dnešního rozrušení osmdesátileté sestry Plašilové. „Tak nám budou volit předsedu mládeže,“ opakuje stále dokola a třese se po celém těle.

Komu že to budou volit? Nám? Jak nám? Co je té staré sestře do toho? To přece nezajímá ani vysmáté šedesátníky, natož utrápené čtyřicátníky. Koho by to mělo zajímat? Sbory? Ty to už dávno přestalo zajímat!

Naše sbory se sice dobrovolně sdružily za účelem vzájemné spolupráce i spolupráce s jinými církevními grémii a organizacemi v ČR i v zahraničí, ale to jsou jen takové řeči v *Základním dokumentu BJB*. No ano, kdysi dávno to sbory možná zajímalo. To ještě *Odbor mládeže* vnímaly jako jeden z nedůležitějších odborů v naší BJB. Ale časy se mění.

Dnes sbory zajímají jiné věci, než směřování naší mládeže. Téma dne je sex. Přesněji řečeno homosexualita, která zřejmě trápí většinu lídrů, neboť ji skloňují ve všech pádech. A také je baví církevní politika a její aktuální nosné a budující téma, jak vyloučit jiné sbory z BJB.

A tak je mládež ponechána napospas mimodenominačním servisním organizacím, které by se rády staly organizacemi apoštolsky naddenominačními a svým vlivem směřovaly i naši mládež.

Je to lukrativní příležitost, jak za cizí peníze a s cizím učením snadno získat pod kontrolu budoucnost malých církví, potažmo i naší důvěřivé Bratrské jednoty baptistů.

Je to snadná kořist, o kterou stojí za to, pustit se do pranice.

A tak po bezstarostných letech pod vlivem charismatického KAMu nyní přichází kalvínský *Word of Life*, napojený na čtyři fundamentalistické sbory.

Co na tom, že za své peníze chtějí prosadit v našich sborech i svoji věrouku? Samozřejmě, že to nebudou dělat zadarmo, jen tak z bratrské lásky. Bezpodmínečné přijetí jejich vyznání víry je jen malá daň za luxusní péči o naše mladé lidi, aniž bychom se museli sami namáhat a mořit se s přípravou a službou naší mládeži.

„Tak nám budou volit předsedu mládeže,“ třese se stará sestra Plašilová.

Jakýpak bude? V záplavě sebevědomých a vševědoucích vůdců, lídrů, řečníků, spíkrů a všelijakých seminaristů nejlépe jižanského střihu, se určitě najde ten pravý. Hlavně, aby byl hezký a krásně mluvil, vzdychají mladé sestry v mládežích. Nové časy si žádají nové a silné vůdce.

Co na tom, že Bůh takové nepotřebuje. Pro své dílo si vybírá slabé, nedokonalé, pokorné, ponížené, připravené k oběti. Aby se v jeho rukou staly dokonalými nástroji Boží lásky a milosrdenství.

„Tak nám budou volit předsedu mládeže,“ chvějeme se v Boží bázni se sestrou Plašilovou. Ano nám všem. Co s námi bude?

-rn-

24. 08. 2017

Poznámka:

¹ (napospas + dativ) **plně pod kontrolou** určitého subjektu, jenž může příslušnou entitu poškodit i zničit. Synonyma: **všanc, v plen, na milost a nemilost**.

Přísllovečná spřežka utvořená spojením *na* + *pospas*. Podstatné jméno postpast, resp. *pospas* s původním významem „zákusek“ bylo ve starší češtině odvozeno z italského postpasto s tímtéž významem, jež vzniklo jako složenina předpony *post-* „po“ a *pasto* „jídlo“.

K posunu významu směrem k dnešnímu použití došlo poté, co v roce 1824 slovo v původním významu použil Ján Kollár v 57. znělce své básnické skladby Slávy dcera: „*Večer, když dokonaly kvasy, // Zrádce hostům svým předložil // Hlavy našich knížat, na pospasy.*“

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)